

دوشنبه 17 اسفند 1394 - 27 جمادی الاول 1437 - 7 مارچ 2016

شهادت عالم مجاهد آیت الله «سید محمد صدر» در نجف اشرف توسط دژخیمان بعثی

* 17 اسفند درگذر تاریخ

* شهادت عالم مجاهد آیت الله «سید محمد صدر» در نجف اشرف توسط دژخیمان بعثی (1377 ش)

اشاره:

فقیه بزرگوار و عالم مجاهد، آیت الله شهید سید محمد صدر در حدود سال 1321 ش (1362 ق) در بیت علم و تقوا و مرجعیت و فقاہت در نجف اشرف به دنیا آمد. وی از دوران کودکی به فراگیری علوم اسلامی پرداخت و در یازده سالگی به لباس روحانیت درآمد. آیت الله صدر در 17 سالگی وارد دانشکده فقه شد و همزمان دروس انگلیسی، زبان شناسی، تاریخ و جامعه شناسی را فراگرفت. ایشان پس از مدتی در درس خارج آیات سید ابوالقاسم خویی، سید محمد باقر صدر، سید محسن حکیم و حضرت امام خمینی در نجف شرکت کرد تا این که از حضرات آیات شیخ آقا بزرگ تهرانی، شیخ مرتضی آل یاسین، سید عبدالاعلی سبزواری و حاج آقا حسین خادمی اجازه نقل روایت گرفت. وی از آن پس به تدریس سطوح و سپس از سال 1369 ش به تدریس خارج فقه و اصول و تفسیر دست یازید و شاگردان بسیاری را تربیت کرد. تواضع و فروتنی در حیاتش مشهود بود و به مردم عشق می ورزید. آن مرد بزرگ نخستین کسی بود که در زمان دیکتاتوری خفقان بار حزب بعث عراق، در مسجد بزرگ کوفه، نماز جمعه را اقامه کرد و در خطبه هایش، به انتقاد از رژیم بعثی پرداخت. وی به توصیه دولتیان عراق مبنی بر دعا و حمایت از حکومت صدام وضعی نهاد و در برابر تهدیدات مزدوران بعث، عبای سیاه خویش را به عبای سفید، به نشانه کفن پوشیدن و آماده شهادت بودن، مبدل ساخت. وی از سوی رژیم بعث 9 بار به زندان افکنده شد که یک بار آن چهار سال به طول انجامید. آیت الله صدر در طول دوران مبارزه، نمایندگانش را به سراسر عراق فرستاد و با اقامه نماز جمعه و جماعت، جان و امید تازه ای در کالبد و دل های مردم به وجود آورد. این اقدامات ضد بعثی او بر حکومت عقلی گران آمد و سرانجام این فقیه بزرگ را در هفدهم اسفند 1377 برابر با دهم ذی قعدة 1419 ق در 56 سالگی پس از بازگشت از نماز مغرب و عشاء همراه با دو فرزندش به شهادت رساندند. با انتشار خبر شهادت ایشان، موجی از خشم، مردم مظلوم عراق را فرا گرفت و در بسیاری از شهرهای عراق، تظاهرات و قیام های مردمی برپا شد که با خشونت بی سابقه رژیم سرکوب گردید. آیت الله سید محمد صدر پس از حضرات آیات میرزا علی غروی تبریزی و شیخ مرتضی بروجردی، سومین شخصیت بزرگ علمی بود که طی یک و نیم سال به دست دژخیمان حزب بعث به شهادت رسیده اند.

* تأسیس «حزب دموکرات» تبریز توسط روحانی مجاهد شیخ «محمد خیابانی» (1295 ش)

* استعفای «اسدالله علم» از نخست وزیری و انتخاب «حسنعلی منصور» به این مقام (1342 ش)

اشاره:

امیر اسدالله علم که پس از توافق آمریکا و شاه ایران در 28 تیرماه 1341 به نخست وزیری رسیده بود، سرانجام پس از بیست ماه صدارت به اراده شاه و بدون اعتناء به قوه مقننه استعفاء کرد و جای خود را به حسنعلی منصور داد. این استعفاء و سپس انتصاب منصور، از نظر سرعت عمل در مشروطیت ایران بی سابقه بوده است زیرا در همان روز که علم از کار بر کنار شد، منصور به این مقام انتخاب گردید و او که از ماه ها قبل مہیای این منصب بود، در همان روز، وزرای خود را معرفی کرد. از نظر ملت ایران دوران حکومت اسدالله علم، یکی از تاریک ترین ایام در روزگار سیاه سلطنت محمدرضا پهلوی است. برگزاری رفراندوم فرمایشی شاه و ملت، حمله به مدرسه فیضیه و بالاخره قیام خونین پانزدهم خرداد 42، از جمله وقایع مهم این دوران می باشند. پس از علم، منصور که مورد حمایت انگلیس و آمریکا بود، بر سر کار آمد و شاه بار دیگر خوش خدمتی خود را به اربابانش نشان داد. منصور نیز طی دوران صدارتش، زمینه های قانون ننگین کاپیتولاسیون را فراهم آورد و پس از اعتراض امام خمینی (ره) به این مصوبه، آن حضرت را به ترکیه تبعید نمود. سرانجام حسنعلی منصور در بهمن سال بعد، توسط جوانان مؤمن هیئت مؤتلفه اسلامی اعدام انقلابی شد و بر کارنامه ننگین او، مهر ابطال خورد.

* چندین گروه مسلح که ماسک بر چهره داشتند به سفارتخانه های ایران در استکهلم و بروکسل حمله کردند (1352 ش)

* قسمتی از تهران آتش گرفت. مدت آتش سوزی 20 ساعت به طول انجامید و مجموعاً 350 مغازه و انبار سوخت (1353 ش)

* فرماندار کل استرالیا وارد تهران شد (1353 ش)

* در پی حمله گارد به دانشکده پلی تکنیک و مجروح شدن عده ای از دانشجویان و اساتید و اعتصاب استادان از رفتن به

کلاس، (1356ش)

اشاره:

خبرنامه «اتحاد نیروهای جبهه ملی ایران» با چاپ خبری اعلام کرد که نماینده نخست وزیر، ضمن دیدار از استادان متحصن این دانشکده، از آنان خواست تا به اعتصاب خود پایان دهند که البته نتیجه ای در بر نداشت.

* اعلامیه ای تحت عنوان «روحانیت امسال عید ندارد» در مسجد اعظم قم نصب شد (1356ش)

* درگذشت آیت الله «عبدالرحیم ربانی شیرازی» عضو فقهای شورای نگهبان (1360 ش)

اشاره:

آیت الله حاج شیخ عبدالرحیم ربانی شیرازی در سال 1301 شمسی در شیراز دیده به جهان گشود و از سال 1318 به تحصیلات علوم دینی مشغول گردید. وی فعالیت های دینی خود را از سال 1320 با مبارزات سخت علیه فرقه های صوفیه، بابیه و بهائیه شروع کرد و در اثر تبلیغات ایشان، عده بسیاری از بهائیان به دین اسلام مشرف شدند. آیت الله شیرازی از سال 1327 در محضر آیت الله بروجردی، در حوزه علمیه قم به شاگردی مشغول بود و پس از فوت آیت الله بروجردی مبارزات سیاسی خویش را علیه رژیم پهلوی آغاز کرد و نخستین فردی بود که مرجعیت امام خمینی (ره) را مطرح نمود. آیت الله ربانی از سال 1349ش با مطرح شدن حکومت اسلامی از ناحیه

امام خمینی (ره)، درصدد برآمد تا با سازماندهی روحانیون انقلابی و فرستادن آنها به نقاط مختلف کشور، به پرورش کادرهای لازم برای شرکت در یک قیام همگانی و به دست گرفتن پست های کلیدی در حکومت آینده بپردازد. طولی نکشید که ثمره این فعالیت های فرهنگی - سیاسی، به صورت هیئت ها، جمعیت ها و انجمن های مختلف اسلامی در سراسر کشور ظاهر شد و ایشان در رابطه با هدایت این گروه ها به حبس برده شد. ایشان از سال 1342 تا 1357 بیش از 15 بار به زندان افتاد و شکنجه های فراوانی را متحمل شد و حدود 10 سال از عمرش را در زندان های رژیم طاغوت سپری کرد. آیت الله شیرازی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، نماینده امام خمینی در استان فارس و نماینده مردم استان فارس در مجلس خبرگان شد. سپس از سوی

امام خمینی (ره) به عضویت فقهای شورای نگهبان درآمد. این مبارز نستوه در نهم فروردین سال 1360 به دست گروهک فرقان ترور شد ولی این ترور به مجروحیت ایشان انجامید و پس از مدتی در بیمارستان بهبود یافت. این عالم ربانی و مجاهد فی سبیل الله سرانجام در 17 اسفند 1360 در حالی که برای شرکت در جلسه شورای نگهبان عازم تهران بود، بین راه اصفهان و قم در سانحه ای مشکوک به لقاء الله پیوست و در حرم حضرت معصومه (س) دفن شد.

* درگذشت استاد «حسین قوامی» موسیقی دان ایرانی (1368 ش)

اشاره:

استاد حسین قوامی معروف به فاخته، از استادان نامدار موسیقی اصیل ایرانی، در سال 1286ش در تهران به دنیا آمد. او آواز را نزد استادان مشهور آموخت و طی چند سال، ردیف ها و دستگاه های موسیقی را به خوبی فرا گرفت. استاد قوامی پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز، هنر و دانش خود را در اختیار علاقه مندان موسیقی سنتی ایران قرار داد. از وی آثاری به همراه پیانوی محجوبی و دیگر نوازندگان در دست است.

وی در سال 1367 ش، موفق به دریافت نشان درجه یک هنری از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شد. استاد قوامی سرانجام در 17 اسفند 1368 در هشتاد سالگی در تهران درگذشت و در امامزاده طاهر کرج مدفون شد.

* درگذشت «احمد عبادی» استاد معاصر موسیقی ایرانی (1371 ش)

اشاره:

استاد احمد عبادی، هنرمند و استاد برجسته سه تار و موسیقی اصیل ایرانی، در سال 1283ش در تهران به دنیا آمد. وی در کودکی پدر را از دست داد و تحت تکفل برادرش قرار گرفت. احمد عبادی از نوجوانی به فراگیری موسیقی ایران پرداخت و پس از سال ها نواختن سه تار، شیوه جدیدی را در نواختن این ساز ارائه و این شیوه را متداول کرد. استاد عبادی در تعلیم موسیقی به دیگران بسیار کوشا بود و از طریق آموزش پیگیر و تشویق شاگردانش به تمرین و ممارست، موسیقی اصیل ایرانی را رشد و توسعه داد. احمد عبادی معلمی دلسوز و مهربان بود و با سخاوت فراوان، آنچه را در سینه داشت برای هنرجو در کف قرار می داد. او ردیف های موسیقی ایران را گردآوری کرد و آنها را به شاگردانش آموخت. از استاد عبادی، آثار بسیاری در موسیقی به جای مانده که برای دوستداران موسیقی سنتی ایران، گنجینه ای گران بهاست. از جمله این آثار، اجرای کوک های مختلف سه تار است که حاصل هشتاد سال تجربه اوست. استاد احمد عبادی سرانجام در 17 اسفند 1371ش در 88 سالگی درگذشت.

* 27 جمادی الأول

درگذر تاریخ

*جلوس «شاه اسماعیل دوم» در قزوین(984 ق)

اشاره:

شاه طهماسب صفوی یازده پسر داشت که بزرگ‌ترین آن‌ها، موسوم به محمد خدابنده بود. وی در هنگام مرگ پدر 45 سال داشت و هر چند یک سال بعد به تخت سلطنت نشست، اما در هنگام مرگ پدر به جهت ضعفی که در چشم داشت، از پادشاهی استعفاء کرد. اما اسماعیل میرزا که مورد خشم پدر بود و در زندان به سر می‌برد توسط هواخواهانش رهائی یافت و بر تخت قدرت تکیه زد. وی تمام برادران خود را یکی پس از دیگری به قتل رساند و هر که را گمان می‌کرد، در فکر پادشاهی باشد، از سر راه برداشت.

شاه اسماعیل دوم مردی عیاش و خونخوار و سفیه بود و چون در جوانی در هرات به دست معلمی سنی مذهب تربیت یافته بود، بر آن شد که چون به شاهی برسد، مذهب شیعه را که توسط پدرانش ترویج شده بود، براندازد. او همین کار را هم کرد و خطبه و سکه را به نام خلفای راشدین جاری ساخت.

*درگذشت «عبدالکریم بن احمد حنبل» محدث مسلمان(1178 ق)

اشاره:

عبدالکریم ابن احمد حنبل از مشهورترین محدثان عصر خود در شهر حنبل - واقع در سوریه‌ی امروزی - بود. حنبل، فقه، اصول فقه، تفسیر، حدیث و دیگر علوم متداول زمانش را نزد پدر و دیگر بزرگان آن عصر فرا گرفت. او پس از چندی نابینا شد، اما امید و روحیه‌ی خود را از دست نداد و بیش از پیش به علم حدیث، اشتغال یافت. از حنبل آثار و تألیفات متعددی بر جای مانده است که از بین آن‌ها می‌توان به کتاب «ادعیة السقر» اشاره کرد.

* واگذاری امتیاز تأسیس بانک شاهی ایران به «رویتر» سرمایه‌دار انگلیسی(1306 ق)

اشاره:

پس از لغو امتیاز فوق العاده‌ی بارون رویتر مبنی بر انحصار ساختمان راه آهن، استخراج معادن و تأسیس بانک ملی به یک تبعه انگلیسی توسط دولت ایران، به زودی هردو طرف به علت عظمت امتیاز، دریافتند که این کار بدون مطالعه صورت گرفته شده است، بنابراین در سال 1306 ق دولت ایران به بارون دو رویتر پسر بارون جولیوس دو رویتر مذکور، به عنوان غرامت لغو امتیاز پدرش، امتیاز محدودتری اعطاء کرد که به موجب آن می‌توانست بانکی تأسیس نموده و از بعضی معادن ایران بهره برداری کند. این امتیاز سرانجام به تأسیس بانک شاهی و بانک صنایع و معادن ایران منتهی گشت.

* 7 مارچ درگذر تاریخ

* درگذشت قدّیس «توماس آکوئیناس» فیلسوف بزرگ ایتالیایی (1274م)

قدّیس توماس آکوئیناس، معروف به حکیم آسمانی و یکی از بزرگ‌ترین قدّیسان کاتولیک، در سال 1226م در نزدیکی شهر ناپل ایتالیا در خانواده‌ای از طبقه ممتاز به دنیا آمد. وی در ابتداء در صومعه به فراگیری علوم مذهبی پرداخت و سپس در دانشگاه شهر ناپل به تحصیل فلسفه مشغول شد.

* آغاز استعمار «مراکش» توسط استعمارگران فرانسوی (1912م)

کشور آفریقائی مراکش از نیمه دوم قرن 19م به طور پراکنده مورد تجاوز دول اروپائی قرار می‌گرفت و به ویژه اسپانیا توانست به امتیازاتی در این منطقه دست یابد. با آغاز قرن بیستم دولت‌های انگلستان، فرانسه، آلمان و اسپانیا به صورت رسمی‌تر و آشکاری وارد صحنه جغرافیائی این کشور شدند.